

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 79/26

Luxembourg, 4. junij 2026

Sodba Sodišča v zadevi C-147/24 | [Safi]¹

Mati mladoletnega otroka, državljana Unije, lahko uveljavlja izvedeno pravico do prebivanja v državi članici, v kateri prebiva s sinom in katere državljanstvo ima sin, čeprav že ima pravico do prebivanja v drugi državi članici

Maroška mati prebiva na Nizozemskem s svojim partnerjem, ki ima nizozemsko in maroško državljanstvo, ter njunim mladoletnim sinom, ki ima nizozemsko državljanstvo. Mati želi pridobiti izvedeno pravico do prebivanja na Nizozemskem, da bi lahko še naprej živela s svojim otrokom, državljanom Unije. Njena prošnja je zavrnjena z utemeljitvijo, da že ima pravico do prebivanja v Španiji in da bi jo njen mladoletni otrok lahko spremljal v to državo članico. Sodišče pa poudarja pomen spoštovanja družinskega življenja, ki ga ima ta otrok trenutno z obema staršema, od katerih je odvisen, na Nizozemskem. Dejansko obstaja konkretno tveganje, da bo otrok ločen od očeta, če ta ne bo pridobil pravice do prebivanja v Španiji. V tem primeru bi bilo treba materi podeliti izvedeno pravico do prebivanja na Nizozemskem. Poleg tega bi ji morala biti taka pravica podeljena tudi, če bi se ugotovilo, da je selitev v Španijo v nasprotju s koristjo otroka.

V, maroška državljanica, je med letoma 1999 in 2014 zakonito prebivala in delala v Španiji. Od poroke leta 2014 prebiva na Nizozemskem s svojim zakoncem, ki je tam rojen in ima nizozemsko in maroško državljanstvo. Njuna poroka je bila vpisana v matični register nizozemske občine, v kateri prebivata. Vendar pa V nima dovoljenja za prebivanje na nizozemskem ozemlju. Leta 2015 se jima je rodil sin, ki ima nizozemsko državljanstvo in za katerega skupaj skrbita zakonca. Njen partner zaradi svojega zdravstvenega stanja nima nobenega poklicnega dohodka in je zato delno oproščen obveznosti dela. Prejema pa dajatve socialne pomoči.

Leta 2020 je V vložila prošnjo za pridobitev izvedene pravice do prebivanja na Nizozemskem. Leta 2021 so nizozemski organi njeno prošnjo zavrnili, ker so menili, da ima pravico do prebivanja v Španiji. Poleg tega so ji te oblasti naložile, naj se takoj vrne tja in s tem zapusti nizozemsko ozemlje. V se je nato obrnila na sodišče v Haagu (Nizozemska), ki je ugotovilo, da med V in njenim mladoletnim otrokom, državljanom Unije, obstaja odnos odvisnosti, in se odločilo, da zadevo predloži Sodišču Evropske unije.

Sodišče v svoji sodbi najprej opozarja, da bi bile nizozemske oblasti V, če ne bi več imela pravice do prebivanja v Španiji, dolžne priznati izvedeno pravico do prebivanja na Nizozemskem zaradi tega odnosa odvisnosti. Če bi bila namreč V takšna pravica do prebivanja zavrnjena, bi bil njen mladoletni otrok, državljan Unije, prisiljen spremljati svojo mamo in zapustiti ozemlje Unije. Takšen odhod bi tega otroka prikrajšal za dejansko izvrševanje bistva vsebine njegovih pravic državljana Unije.

Nato Sodišče ugotavlja, da če bi V še vedno imela pravico do prebivanja v Španiji, ta okoliščina sama po sebi ne bi mogla izključiti možnosti, da bi V uveljavljala izvedeno pravico do prebivanja na Nizozemskem. V primeru zavrnitve takšne pravice do prebivanja V bi bil njen otrok prisiljen spremljati mater v Španijo in s tem zapustiti Nizozemsko, državo članico, v kateri prebiva in katere državljan je, kar bi lahko poseglo v nekatere njegove temeljne pravice.

Sodišče v tem okviru poudarja pomen spoštovanja družinskega življenja, ki ga ima ta otrok trenutno z obema staršema, od katerih je odvisen, na Nizozemskem. Dejansko obstaja konkretno tveganje, da se to družinsko življenje v Španiji ne bo moglo nadaljevati in da bo otrok ločen od očeta, če ta ne bo pridobil pravice do trajnega prebivanja v tej državi. V teh okoliščinah in ob upoštevanju preverjanja, ki ga mora opraviti nizozemsko sodišče, Sodišče ugotavlja, da bi bilo treba V

priznati izvedeno pravico do prebivanja na Nizozemskem, saj bi zavrnitev dodelitve te pravice ogrozila družinsko enotnost in otroka prikrajšala za možnost, ki jo je imel od rojstva, da redno vzdržuje osebne odnose in stike z obema staršema.

Nizozemsko sodišče mora prav tako preveriti, ali bi bila prisilna selitev otroka v Španijo v nasprotju z njegovo koristjo. V tem primeru otrok ne govori špansko, ampak nizozemsko. Poleg tega je začel govoriti šele pri petih letih in ima težave z govorom in izražanjem, zaradi česar je na Nizozemskem obiskoval posebno izobraževalno ustanovo za učence, ki potrebujejo posebno podporo. Če bi to sodišče ugotovilo, da je takšna selitev v Španijo v nasprotju s koristjo otroka, bi bilo treba V tudi iz tega razloga priznati izvedeno pravico do prebivanja na Nizozemskem.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in povzetek sodbe, kadar je bil ta povzetek pripravljen](#), sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“. ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.